

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/403/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.III.13/2023/10. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

#### Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozót, mint I. rendű terheltet – 8 társával együtt – a Debreceni Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 2020. július 8. napján kelt, 25.B.258/2017/258. számú ítéletével társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés], mint különös visszaesőt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [3] A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2021. február 11. napján jogerős, Bf.IV.573/2020/77. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt vonatkozásában úgy változtatta meg, hogy a terhére megállapított, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének törvényi megjelölése helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés. Pontosította az I. rendű terheltet érintő büntetőjogi költség összegét, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [4] A Kúria 2023. október 3. napján hozott Bfv.III.13/2023/10. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati indítványát elutasította.
- [5] 2. Az indítványozó 2024. január 23. napján az elsőfokú bíróság útján az Alkotmánybírósághoz fordult és az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott, – és 2024.

március 25. napján hiánypótlás keretében kiegészített – alkotmányjogi panaszában a Debreceni Törvényszék 25.B.258/2017/258. számú, valamint a Debreceni Ítéltábla Bf.IV.573/2020/77. számú ítélete, továbbá a Kúria Bfv. III.13/2023/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte.

- [6] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogának, valamint a (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz való jogának a megsértését állította. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéleti tényállás megállapítására a II. rendű terhelt beismerő vallomása alapján úgy került sor, hogy a II. rendű terhelt beismerő nyilatkozatának az elfogadása nem felelt meg a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 504. § (2) bekezdésében foglalt feltételeknek és a másodfokú bíróság elmulasztotta emiatt az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tett-e.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A Kúria végzését az indítványozó 2023. december 7. napján, a jogi képviselője pedig 2023. december 4. napján vette át. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó 2024. január 23. napján nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy a panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [9] Az alkotmányjogi panasz eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott követelményeknek, mert megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. §]; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1), (7) bekezdést]. Az indítvány tartalmazta a támadott bírósági határozatokat (a Debreceni Törvényszék 25.B.258/2017/258. számú, valamint a Debreceni Ítéltábla Bf.IV.573/2020/77. számú ítélete, továbbá a Kúria Bfv. III.13/2023/10. számú végzése); az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés tekintetében indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági határozatok miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; továbbá a kifejezett kérelmet a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [10] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

- [11] Jelen esetben az eljárást befejező döntés a Kúria Bfv.III.13/2023/10. számú, felülvizsgálati eljárásban hozott elutasító végzése, ezért az Alkotmánybíróság ezt vizsgálta.
- [12] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan támadható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal ez is támadható. Így a Kúria jelen végzésével szemben volt helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {lásd hasonlóan: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [13] Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott jogerős bírói döntést is, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Jelen ügyben a Kúria megállapította, hogy a Be. 656. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felülvizsgálat a törvényben kizárt, valamint a b) pont alapján azt az arra nem jogosult terjesztette elő. Mivel a Kúria szerint a felülvizsgálat engedélyezése a törvényben foglalt követelmények nem megfelelő teljesítése miatt – tehát nem mérlegelés folytán – nem lehetséges, ezért ez a feltétel nem teljesült. Ezen felül az indítványozó az Ügyrend 32. § (3) bekezdése szerint korábban sem nyújtott be a Kúria eljárásával párhuzamosan alkotmányjogi panaszt a jogerős döntés ellen, így az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a panasznak a jogerős döntéssel kapcsolatos része nem vizsgálható {lásd hasonlóan: 3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]-[22]}.
- [14] Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését támadó elemében értékelte {lásd hasonlóan: 3369/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [12]–[14]; 3221/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [15] Az indítványozó az alkotmányjogi panasznak alapul szolgáló büntető ügyben terhelt volt, így az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint jogosultnak és érintettnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [16] 4. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [17] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat,

Indokolás [18]). A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [18] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljárásból levezetett bírói indokolási kötelezettség megsértését állítja, mert álláspontja szerint a Kúria contra legem döntést hozott vele szemben, ugyanis bűnössége a II. rendű terhelt vallomásán alapult, amelyet ki kellett volna zárni a bizonyítékok közül. Az indítványozó szerint továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való joga is sérült, mivel a Kúria nem biztosított számára hatékony jogorvoslatot az első és másodfokú bíróság döntésével szemben.
- [19] A Kúria támadott végzésében rögzítette, hogy az indítványozó védője által felvetett eljárásjogi kifogások a másik terheltre vonatkoztak, így az indítványozóra nézve közömbösek. A terhelt-társ tekintetében pedig a felülvizsgálati indítvány nem a jogosulttól származik {támadott végzés, Indokolás [29]} A Kúria álláspontja szerint az indítvány eljárási szabálysértési hivatkozással a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta, amelynek megváltoztatása felülvizsgálati eljárásban kizárt {támadott végzés, Indokolás [33]}.
- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ugyanezt a kifogást ismételi meg.
- [21] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljárásból való jog és a jogorvoslathoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen bírói döntések tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazza meg.
- [22] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza. {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}

- [24] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítvány a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog sérelmével összefüggésben nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [25] 5. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. október 15.

*Haszonicsné Dr. Ádám Mária s. k.,*  
tanácsvezető, alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Handó Tünde s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Márki Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
alkotmánybíró